Juniorii români în Grecia

După cum am mai anunțat, lotul reprezentativ de juniori al României se află de ieri într-un turneu de pregătire în Grecia. Sîntem în măsură să vă informăm că, dincolo de antrenamentele zilnice la care antrenorul Gh. Ola își supune elevii, juniorii români vor susține trei partide amicale, în compania unor formații ale campionatului grec. Datele acestor meciuri sînt: 26 decembrie (la Atena), 28 decembrie (la Salonic), 2 ianuarie (la Kavala).

DINAMOVIȘTII BĂCĂUANI VOR AVEA ȘI ACASĂ UN MECI GREU CU KILMARNOCK

O întîrziere de peste două ore a plecării din Glasgow, care ne-a provocat foarte mulți nervi și care a antrenat după ea un lanț întreg de alte dificultăți (pierderea legăturii cu Bucureștiul, rămînerea pentru o noapte la Paris, unde unii dintre noi, inclusiv subsemnatul, am luat un „contact direct" cu gripa ce bîntuie aici, plus ore îndelungate de așteptare pe aeroporturile din Londra, Zürich și Viena) a făcut ca deplasarea în Scoția să lase fotbaliștilor băcăuani, prin ultima ei parte, amintiri mai puțin plăcute. Fără îndoială, însă, că această călătorie va rămîne memorabilă pentru ei, deoarece de ea se leagă — după părerea noastră — cea mai bună performanță internațională din palmaresul de pînă acum al clubului băcăuan.

Sub impresia încă a acelui 0—8 cu Steaua în partida de campionat disputată la București, dar ignorînd faptul că la numai o săptămînă după aceea băcăuanii au întrecut fără drept de apel pe liderul clasamentului, unii sînt tentați să pună rezultatul de egalitate (1—1) obținut la Kilmarnock fie pe seama valorii mai scăzute a formației scoțiene, fie pe seama exclusiv a șansei echipei oaspe.

Ca unul care am fost la fața locului, pot spune că asemenea explicații sînt false. După cum va avea prilejul să o dovedească și în evoluția sa de la Bacău, în ziua de 13 ianuarie 1970, Kilmarnock este o echipă profesionistă de foarte bună valoare, o demnă reprezentantă a fotbalului britanic, ale cărui caracteristici principale le manifestă în joc. De altfel, însăși poziția de frunte pe care o ocupă în clasamentul campionatului scoțian în imediata apropiere a celebrelor formații din Glasgow — Celtic și Rangers — o recomandă de la sine. Ca să nu mai vorbim de cartea sa de vizită, cu care s-ar mîndri multe alte echipe de club de pe continent. În meciul cu Dinamo Bacău, Kilmarnock a făcut un joc excelent, a impus un ritm de-a dreptul infernal și dacă ar fi să judecăm numai prin prisma presiunii extraordinare exercitate la poarta oaspeților, ca și a ocaziilor de gol avute, ar trebui să recunoaștem că merita victoria.

Realizînd, în aceste condiții, un rezultat de egalitate (cu înscrierea chiar a unui gol care poate deveni extrem de prețios pentru obținerea calificării) băcăuanii au avut, evident, și o oarecare șansă. Dar șansa lor cea mare, hotărîtoare pentru soarta partidei, a constat îndeosebi în propria putere de luptă, în formidabila risipă de energie pe care au făcut-o, de la primul pînă la ultimul dintre ei. Forțați de către adversari, băcăuanii s-au apărat excelent, făcînd un adevărat zid în fața propriei porți. Și cînd chiar acest zid părea a nu mai rezista, a intervenit Ghiță, ale cărui splendide intervenții au împiedicat direct — în ultimă instanță — înscrierea cîtorva goluri. Este drept, însă, că băcăuanii nu s-au lăsat tot timpul presați de adversari. Deseori ei s-au despresurat și i-au silit pe scoțieni să dea înapoi prin schimburi inteligente de pase, printr-un joc de temporizare la mijlocul terenului, în care vioara întîi a fost Dembrovschi. Și chiar dacă contraatacurile lor au fost destul de rare, ele s-au dovedit — ca și în cazul înscrierii golului de către Băluță — cu atît mai periculoase.

Prin rezultatul de egalitate obținut la Kilmarnock, Dinamo Bacău și-a apropiat perspectiva calificării în sferturile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor", ceea ce ar echivala cu cea mai bună performanță înregistrată de vreo echipă de club românească în competițiile continentale. Dar, trebuie să o spunem deschis, misiunea sa în meciul retur, de la 13 ianuarie, nu va fi cu mult (poate chiar deloc) mai ușoară decît aceea avută în Scoția. Kilmarnock are suficiente calități care să o facă redutabilă și în deplasare, fiind capabilă — așa cum au dovedit-o în împrejurări similare alte echipe de club britanice — să răstoarne o situație în favoarea sa. De altfel, managerul acestei formații, Walter Mc Crae, a declarat unui ziar local după partida de la Kilmarnock că rămîne, în continuare, sigur de calificarea băieților săi.

Așadar, chiar dacă de astă dată băcăuanii vor evolua pe propriul teren, ei nu trebuie să considere meciul mai ușor. Dimpotrivă, se impune ca ei să-l privească cu maximum de seriozitate, să se pregătească cu exemplară conștiinciozitate pentru el. Nu ne îndoim că atît conducerea clubului, cît și conducerea tehnică a echipei vor lua toate măsurile necesare — care depind, bineînțeles, de ele — pentru ca echipa să se afle la 13 ianuarie în deplină posibilități de a înfrunta cu succes puternica formație scoțiană.

Sîntem siguri că și federația, cum a făcut-o și pînă acum, va oferi sprijinul său prețios echipei băcăuane. Cu atît mai mult în noua conjunctură, cînd se profilează obținerea unei performanțe fără precedent în fotbalul românesc de club.

Întrucît, spre deosebire de Kilmarnock, care va susține pînă la 13 ianuarie încă 4—5 jocuri de campionat (chiar simbătă ea a întîlnit pe Celtic Glasgow), Dinamo Bacău este singura noastră echipă de club rămasă în activitate și care, din acest motiv, nu poate găsi în țară un partener adecvat pentru jocuri de pregătire, se impune ca federația să-i asigure de urgență fie un turneu de cîteva meciuri peste hotare (de preferință într-o țară cu climă apropiată celeia de la noi), fie o formație străină dispusă să susțină una-două partide amicale la Bacău în această perioadă.

Ni se pare, de asemenea, necesar ca conducerea tehnică a lotului național să dea dovadă de înțelegere și să renunțe pentru prima etapă a turneului în America de Sud la Ghiță și Dembrovschi, urmînd ca cei doi talentați fotbaliști să se atașeze tricolorilor după ce echipa lor de club va susține partida retur cu Kilmarnock.

În sfîrșit, ar fi cazul să se rezolve favorabil și cererile de transfer ale celor doi jucători din divizia B, pe care Dinamo Bacău se străduiește de mai mult timp, fără succes pînă acum, să-i promoveze în lotul său.

Acest sprijin pe care-l solicităm pentru Dinamo Bacău nu trebuie interpretat, în nici un caz, ca un favor făcut unei echipe oarecare de club în dauna altora. La ora actuală, poate că nici nu mai este vorba de **Dinamo din Bacău**, ci înainte de toate de o **echipă românească de club** care se află foarte aproape de realizarea unei performanțe unice și prestigioase pentru fotbalul nostru. Să fim, deci, cu toții alături de ea!

C. FIRANESCU

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

9. SUEDIA: O echipă solidă, bine echilibrată, cu jucători atletici

• 8 prezențe în C. M. și 5 în turneele finale • „Stelele" nu strălucesc într-un 11 fără coeziune • Experimentele lui Bergmark • Opinia lui B. Arkadiev

Înainte de toate: cu ce se poate mîndri Suedia, una din țările cu fotbal dezvoltat și de mare tradiție?

Este membră în F.I.F.A. din anul 1907, a disputat primul meci internări în 1908 și are în palmares cel mai mare număr de partide din lume (459); a organizat turneul olimpic de fotbal în 1912, a devenit campioană olimpică în 1948 (la Londra) și a fost gazda turneului final al Cupei Jules Rimet în 1958. S-a situat — și se situează — pe primul loc în fotbalul din nordul Europei. A cucerit 8 din cele 10 ediții ale Campionatului scandinavic (din 1936 șapte ediții consecutive). Se poate mîndri (dacă poate fi vorba de așa ceva) cu faptul că, în ultimele două decenii, a devenit una din cele mai importante „furnizoare" de jucători pentru țările cu fotbal profesionist.

Pe Rasunda, la Stockholm, Kindvall înscrie încă un gol în poarta francezilor, asigurînd calificarea Suediei în turneul final al C.M.

Din cele 9 ediții de pînă acum ale Campionatului mondial, Suedia a lipsit doar la cea din 1930. A reușit să fie prezentă în turneul final de cinci ori (în 1958, din oficiu, ca organizatoare a turneului final). Locul 4 cucerit în 1938, locul 3 în 1950 și locul secund în 1958 reprezintă performanțele suedezilor.

Palmaresul Suediei în preliminarii:

24 15 2 7 67—32

în baza următoarelor rezultate: 2—0 cu Lituania și 6—2 cu Estonia (în 1934), 7—2 cu Estonia, 4—0 cu Finlanda și 0—5 cu Germania (în 1938), 3—1 și 3—1 cu Irlanda (în 1950), 2—3 și 0—2 cu Belgia, 3—3 și 4—0 cu Finlanda (în 1954), 2—0 și 2—0 cu Belgia și 4—0, 2—3 și 1—2, după baraj, cu Elveția (în 1962), 3—0 și 5—0 cu Cipru și 1—1 și 1—2 cu R. F. a Germaniei (1966).

În turneele finale, Suedia a obținut următoarele rezultate: 3—2 cu Argentina, 1—2 cu Germania (în 1934), 8—0 cu Cuba, 1—5 cu Ungaria, 2—4 cu Brazilia (în 1938), 3—2 cu Italia, 2—2 cu Paraguay, 1—7 cu Brazilia, 2—3 cu Uruguay și 3—1 cu Spania (în 1950), 3—0 cu Mexic, 2—1 cu Ungaria, 6—0 cu Țara Galilor, 2—0 cu U.R.S.S., 3—1 cu R.F. a Germaniei și 2—5 cu Brazilia (în 1958). Începînd cu 1958, munca de selecție în Suedia prezintă o particularitate: sînt admiși în „11"-le național și cei ce activează la cluburi străine. „Stelele" au întărit adeseori formația suedeză, dar nu o dată au ieșit la iveală riscurile inevitabile ale unor astfel de soluții.

Astfel în finala C.M. din 1958, în fața brazilienilor care au prestat un joc colectiv admirabil, „constelația" lipsită de coeziune a gazdelor (cu nume ca Gustavsson, Hamrin, Gren, Liedholm, Skoglund) s-a prăbușit ca un castel de nisip. În 1961, suedezii au capotat în meciul de baraj cu Elveția, iar în 1965 au fost autorii a două surprize: după ce au reușit un excelent 1—1 cu R. F. a Germaniei în Berlinul Occidental, au fost întrecuți cu 1—2 pe teren propriu deși nu au lipsit din formație principalele vîrfuri ale „legiunii străine" (Hamrin, Jonsson, Wing, Persson).

În preliminariile actualei ediții a Cupei Jules Rimet, Suedia a făcut parte din grupa a V-a europeană, alături de Franța și Norvegia. S-a calificat ușor, cîștigînd trei partide și pierzînd una, la Paris, dar atunci cînd rezultatul acesteia nu mai conta pentru configurația finală a clasamentului grupei. Francezii s-au ales cu o victorie de prestigiu (3—0), dar la Ciudad de Mexico vor pleca învinșii lor. Pentru suedezi meciurile cu norvegienii erau mai mult decît ușoare (5—0 la Stockholm și 5—2 la Oslo), iar acel 2—0 cu „cocoșul galic" la Stockholm le-a asigurat calificarea, întrucît — între timp — francezii au pierdut pe teren propriu în fața Norvegiei (cu 0—1 la Strassbourg).

Owar Bergmark, care cu cei 39 de ani ai săi este cel mai tînăr selecționer unic din Europa (de altfel, fost mare jucător al Oerebro, A.I.K. și A. S. Roma, deținătorul recordului suedez, cu cele 94 de selecționări), a recurs la cîteva experimente interesante în felul lor. A folosit în cele 4 meciuri exact 20 de jucători. Deși primele trei partide care au decis calificarea au avut loc într-o perioadă de 371 zile, a reușit să asigure prezența la fiecare partidă a 10 (!) jucători, alți patru jucînd cîte o singură dată. În ultimul meci, lipsit de importanță, a apelat la serviciile a 6 jucători noi. Mai este de remarcat că Bergmark, lăsînd la o parte toate ideile intrate în practica selecției, a avut curajul ca în cele trei partide să utilizeze 14 jucători de la 14 cluburi diferite! În plus a acceptat în lot, într-o măsură mai mare ca oricînd, prezența jucătorilor aflați în străinătate. Din echipa belgiană F. C. Bruges, cîștigătoarea cupei în 1968, au jucat Axelsson și Turesson, din formația campioană a Olandei, Feijenoord Rotterdam, Kindvall (e acolo din 1966 și anul acesta a devenit golgeter cu 30 goluri), de la finalista Cupei Scoției, Glasgow Rangers a fost prezent Persson, de la Olympique Marseille, cuceritoarea Cupei Franței, a fost folosit „bătrînul" Roger Magnusson, Grahn de la Grasshoppers Zürich, precum și Bo Larsson, întors în primăvară de la echipa vest-germană V.F.B.-Stuttgart.

Iată lotul complet folosit (în paranteză: clubul și numărul meciurilor jucate în preliminarii):

— **portari:** Hellström (Hammarby, 3), Pettersson (Djurgarden, 1);

— **fundași:** Selander (Hälsingborg, 3), Axelsson (F. C. Bruges, 3), Nordqvist (Norrköping, 4), Grip (A.I.K., 4), Ericson (Göteborg, 1), Kristensson (Malmö F.F., 1);

— **mijlocași:** T. Svensson (Östers, 2, Olimpique Marseille, 2), Bo Larsson (V.F.B. Stuttgart, 1, Malmö F.F., 3), Nicklasson (Göteborg, 1);

— **înaintași:** Grahn (Grasshoppers, 4); L. Eriksson (Orebro, 3), Kindvall (Feijenoord Rotterdam, 3), Persson (Glasgow Rangers, 3), Olsson (G.A.I.S., 7), Magnusson (Olympique Marseille, 2), Turesson (F. C. Bruges, 1), H. Johansson (G.A.I.S., 1), Eklund (Atvidaberg, 1).

Dacă ținem seama și de celelalte rezultate ale Suediei în 1969 (3—2 cu Israel la Tel Aviv, 1—0 cu U.R.S.S. la Moscova, 2—0 cu Ungaria la Stockholm, victoriile în fața Mexicului, Norvegiei, Finlandei și Danemarcei și un 1—2 cu Iugoslavia, la Split) ne întărim convingerea că pentru Mexic s-a calificat o echipă solidă, echilibrată, bine pusă la punct, posesoarea tuturor armelor care caracterizează formațiile serioase. În special, utilizarea la maximum a calităților atletice, a jocului cu capul și corpul (suedezii sînt în general oameni înalți) fac din echipa Suediei o adversară de temut. Iată ce a declarat, de altfel, antrenorul sovietic Boris Arkadiev, după victoria echipei Suediei asupra selecționatei sovietice, la Moscova: **„Echipa suedeză pe care am văzut-o în ziua de 6 august pe stadionul Lujniki, diferă substanțial de selecționatele suedeze ale anilor anteriori, cînd era evidentă calitatea uniformă a echipei și a jucătorilor. E drept că acum în echipa lor nu se mai găsesc artiști excelenți ca Hamrin, Skoglund, Gren și Nordahl, în schimb am putut vedea o formație bine antrenată și disciplinată, cu calități moral-volitive de cel mai înalt grad".**

Frederic MOISES

FIȘIER DIVIZIA A

După 15 etape **„Clasamentul constanței echipelor"**, bazat pe media notelor acordate de cronicarii noștri arată astfel:

	Media în tur	Total puncte obținute
1. UNIVERSITATEA CRAIOVA	7,16	1 261
2. Dinamo București	7,06	1 222
3. F. C. Argeș	7,06	1 215
4. Rapid	7,04	1 232
5. Jiul	6,96	1 266
6. Dinamo Bacău	6,91	1 175
7. Petrolul	6,87	1 202
8. Steaua	6,85	1 179
9. „U" Cluj	6,82	1 220
10. U.T.A.	6,75	1 140
11. Farul	6,68	1 189
12. Steagul roșu	6,67	1 126
13. Politehnica	6,40	1 145
14. C.F.R.	6,38	1 129
15. Crișul	6,17	1 197
16. A. S. Armata	6,14	1 044

Considerînd NOTA 7 — notă medie și ținînd seamă de faptul că — după scurgerea primei părți a campionatului — un jucător din prima divizie a țării ar trebui să însumeze, cel puțin, 105 puncte (7x15 etape), am alcătuit un clasament al jucătorilor cel mai bine cotați și mai constanți, pînă la această cotă minimă.

Poate surprinde absența multor nume cunoscute. Dar în acest dur clasament au putut intra numai acei jucători care au știut să evite, pe cît posibil, accidentările și care au fost titulari sută la sută, sau aproape sută la sută, în echipele din care fac parte. Dar iată cum arată acest clasament:

1. LUPESCU (lider — Rapid), **124 p, 2. Niculescu** (lider — F. C. Argeș) **123 p, 3. Ghiță** (lider — Dinamo Bacău) **119 p, 4—5. Adamache** (lider — Steagul roșu) și **Iulică Popa** (lider — Univ. Craiova) **115 p, 6—7. Dan** și **Dutan 113 p, 8. Domide** (lider — U.T.A.) **112 p, 9—11. Oblemenco, Györfi** și **Mocanu** (lider — Petrolul) **111 p, 12—16. Sătmăreanu** (lider — Steaua), **Dumitru** (Rapid), **Nedelcu, Mincă,** și **Dinu** (lider — Dinamo Buc.) **110 p, 17—18. Cotormani** (lider — Jiul) și **Pescaru 109 p, 19—20. Dincuță** și **Dembrovschi 108 p, 21—24. Stan,** (o dată nu a primit notă), **Stoenescu, Neagu** și **Moraru 107 p, 25—27. Soos** (lider — C.F.R. Cluj), **Axente** și **Niculescu** (Univ. Craiova), **106 p, 28—32. Peronescu, Cimpeanu** (lider — „U" Cluj), **Ghergheli, Petrescu** și **Bădin 105 p.**

Deci numai 32 de jucători au izbutit să obțină, în final, o medie mai mare, sau măcar egală, cu 7! Cu totul remarcabile sînt totalurile și mediile **(8,20 de etapă!)** obținute de Lupescu (Rapid) și Niculescu (F. C. Argeș). În schimb echipele Farul (lider Ștefănescu — 104), Politehnica (lideri Constantinescu și Pall — 98 p), A. S. Armata (lider Caniaro — 98 p) și Crișul (lider Cociș — 97 p), n-au izbutit să aibă nici măcar un singur jucător peste cota minimă de valoare și constanță — 105 p — în tur.

Gh. CIUCESCU
D. GRAUR

PENTRU „TRICOLORI"

(Urmare din pag. 1)

Dacă ne-am întîlnit cu Dumitrache și compania trebuia să ne întîlnim, prin firea lucrurilor, și cu profesorul Angelo Niculescu. Și cînd un antrenor federal dă ochii cu un reporter, volens nolens, iese un... interviu!

— Așadar, ați chemat la București 20 de jucători: *Ghiță, Răducanu, Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan, Mocanu, Deleanu, Ghergheli, Nunweiller, Dinu, Dobrin, Dembrovschi, Lucescu, Neagu, Dumitrache, Domide, Lupescu...* Sînt 17, nu? Ceilalți reprezintă, probabil, noutățile... Vă ascultăm.

— *Într-adevăr, trei nume noi: craioveanul Popa, rapidistul Dumitru, și Both, de la Olimpia Satu Mare.*

— Both în lotul național! Nu vi se pare prea rapidă ascensiunea acestui tînăr jucător?

— *Nu știu, nu mă pot pronunța în nici un fel pînă nu-l urmăresc la cîteva antrenamente. Prietenul Mărdărescu îi prevede un viitor ieșit din comun. Eu am obligația să-l încerc...*

— O ultimă întrebare: știm că în turneu se pleacă după 10 ianuarie, și mai știm că datele tehnice ale acestui turneu sînt încă sub semnul incertitudinii. Un singur lucru, însă, nu știm: ce vor face jucătorii în tot acest interval?

— *Antrenamente.*

— Și altceva?

— *Antrenamente!*

Tăcutul Angelo Niculescu reintrase în rol. Nu mai puteam risca o nouă întrebare căci am fi aflat, probabil, că selecționabilii vor fi supuși la trei săptămîni de... antrenamente!

U. E. F. A. UREAZĂ SUCCES FOTBALIȘTILOR ROMÂNI ÎN C. M. — 1970

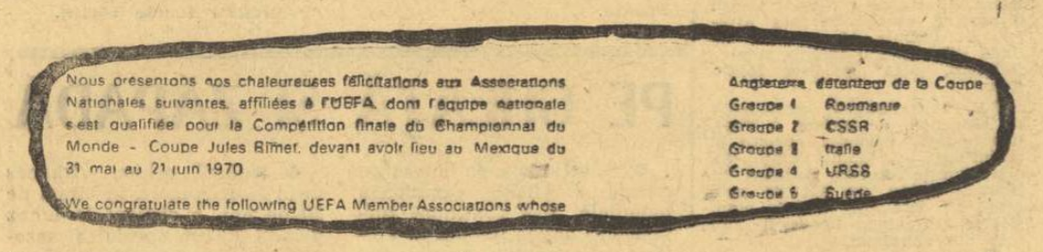
Nous présentons nos chaleureuses félicitations aux Associations Nationales suivantes, affiliées à l'UEFA, dont l'équipe nationale s'est qualifiée pour la Compétition finale du Championnat du Monde - Coupe Jules Rimet, devant avoir lieu au Mexique du 31 mai au 21 juin 1970
We congratulate the following UEFA Member Associations whose
Angleterre, détenteur de la Coupe
Groupe 1 Roumanie
Groupe 2 CSSR
Groupe 3 Italie
Groupe 4 URSS
Groupe 5 Suède

U.E.F.A. — prin intermediul buletinului său oficial pe luna decembrie — adresează felicitări și urări de succes reprezentativelor de fotbal de pe continentul nostru care s-au calificat în turneul final al campionatului mondial.

Iată textul pe care îl reproducem și în facsimilul alăturat:

„Prezentăm caldele noastre felicitări următoarelor asociații naționale, afiliate la U.E.F.A., a căror echipă națională s-a calificat pentru întrecerea finală a Campionatului mondial — Cupa Jules Rimet, ce va avea loc în Mexic între 31 mai și 21 iunie 1970.

Anglia, deținătoarea Cupei; Grupa 1 — România; Grupa a 2-a — Cehoslovacia; Grupa a 3-a — Italia; Grupa a 4-a — U.R.S.S.; Grupa a 5-a — Suedia; Grupa a 6-a — Belgia; Grupa a 7-a — R. F. a Germaniei; Grupa a 8-a — Bulgaria.

Le urăm succes în meciurile întrecerii finale".

ULTIMELE ORE FĂRĂ FOTBAL... DESPRE FOTBAL!

Radu Nunweiller n-a avut timp să guste vacanța!

Iată-l traversînd calea Victoriei în dreptul Poștei Centrale, pieziș, pentru a-și croi pîrtie printre rafalele de vînt ce azvîrleau cu furie vîrfurile de suliță ale chiciurei. Privit de la distanță — înalt și subțiratec, supt de efortul ultimelor luni; privit de aproape — ochii albaștri cercînd să alunge printr-un licăr sfios oboseala ce se mai citește încă pe față, pe niște cute care, parcă, anul trecut nu existau. Și totuși, Radu Nunweiller n-are decît 25 de ani...

„Nici n-am avut încă timpul să mă obișnuiesc cu gîndul că sînt în vacanță și, iată, că iar trebuie să o iau de la capăt! — ne spune el, cu părerea de rău a elevului care afirmă de fiecare dată: „mică a fost vacanța mare!"

De fapt, nici nu-l pot contrazice pentru că mai puțin de două săptămîni nu înseamnă nimic pentru un sezon care a început pretimpuriu, în ianuarie, pe Wembley și se va sfîrși în iunie '70, pe alt continent. În Mexic, acolo unde, fie vorba între noi, puțini se gîndeau în timpul meciului cu Anglia de pe „templul fotbalului"...

De aceea mă și așteptam ca Radu să continue pe această temă, fiind chiar dispus (deh, sărbătorile de iarnă bat la ușă...) să-l consolez pe tema sacrificiului pe altarul performanței etc. etc. Cînd, ce să vezi, surpriză: Radu schimbă brusc firul discuției: „Știi, nea Paule, cum am combătut oboseala? Cu hîrjoana din sală, la noi, la Dinamo, în orele de prînz sau seară, atunci cînd e liberă. Ne adunam la miuțe eu, Lucescu, Dumitrache, Ștefan, Pîrcălab, Frățilă, Ivan și Niculescu de la Argeș, Vlase balerinul și alții."

„Cui pe cui se scoate!" — încerc eu să găsesc o explicație „științifică".

„Pe naiba nu jucam fotbal ci *ne* jucam" — continuă el, accentuînd pe caracterul reflexiv al afirmației. „Ca-n copilărie, pînă la uitarea orelor, a mesei, a odihnei. Și la urmă ne întrebam: cînd a trecut timpul? De ce n-o fi, oare, așa și la antrenament?" Și Nunweiller a rămas puțin descumpănit, de parcă altcineva i-ar fi pus această întrebare, pe nepregătite.

Este rîndul meu să-l readuc la realitate: „Totuși, cum ți-ai petrecut vacanța, dincolo de fotbalul cel de toate zilele? Ai citit, ai fost la spectacole, ai dansat?"

„De citit, citesc, spectacolele s-au redus doar la filme, iar de dansat... nu știu!" Și în fața figurii mele, probabil foarte mirate, a simțit nevoia să adauge: „Sînt băiat bun, dar cu... lipsuri; de fapt, unica mea distracție în copilărie și adolescență a fost fotbalul. Ceaiurile, reuniunile, balurile, toate pe bază de dans, n-aveau, pe atunci, ritmul pe care-l doream, pe care-l căutam..."

„Cel al fotbalului?" — am presupus. „Dumneavoastră ați spus, nu eu", a replicat, zîmbind, Radu și a adăugat. „Poate sînt și prea timid, așa încît dansul a rămas pentru mine o necunoscută. Sper ca atunci cînd se va face mare fata fratelui meu, Lică — are acum aproape un an — voi avea, în sfîrșit, o profesoară".

„Apropo, ce se mai aude de Lică Nunweiller, cum o duce în Turcia?"

„Este în București. Clubul Beșiktas, care-l solicitase, trece prin dificultăți financiare și n-a mai putut să onoreze contractul propus inițial, așa încît acum Lică s-a reîntors la prima și marea lui dragoste: Dinamo București. Probabil că vor fi din nou doi Nunweilleri în această echipă!"

Acestea fiind spuse, ne-am lăsat răpiți de balerinul Victor Vlase, care abia aștepta sfîrșitul discuției noastre pentru a ne duce la un nou rendez-vous, la teatrul de Operetă, ca invitați ai maestrului Ion Dacian.

Dar despre aceasta, în alt articol. Dacă-i bal, bal să fie!

Paul SLAVESCU

LOTO — PRONOSPORT

Excursii în Japonia și Mexic la tragerile Revelionului 1970

Concursul special Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1970, vă oferă în număr NELIMITAT: excursii în MEXIC — turenul final al Campionatului Mondial de fotbal 1970 —; Turul Austriei: Viena- Salzburg- Klagenfurt-Graz (circa 8 zile); Belgrad-Budapesta-Sofia (circa 14 zile); autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1000 M. B., TRABANT 601 și premii în bani.

Puteți participa pe bilete de 3, 6 și 15 lei. Și cu bilete de 3 lei puteți cîștiga autoturisme, excursii peste hotare și premii în bani.

Miercuri 24 decembrie se vor pune în vînzare biletele.

Tragerea specială LOTO a Revelionului din 2 ianuarie 1970, atribuie: excursii în Japonia — cu vizitarea „EXPO '70"; Italia — București-Belgrad-Zagreb — Veneția - Parma-Milano- Verona - Padova-Triest- Kesthely- Budapesta-București (circa 15 zile); Turul Bulgariei (5 zile) cu autocarul plus Nisipurile de Aur (12 zile); autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1000 MB, TRABANT 601 și premii în bani.

Puteți participa pe bilete de 2, și 15 lei. Și cu biletele de 2 lei puteți cîștiga autoturisme, excursii și premii în bani.

Vineri 26 decembrie se vor pune în vînzare biletele.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 51 DIN 17 DECEMBRIE 1969:

EXTRAGEREA I: Categoria I: 3 variante a 36.957 lei: Categoria a II-a: 158,7 a 699 lei; Categoria a III-a: 3.061,3 a 36 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 4 variante a 23.757 lei; Categoria B: 226,2 a 420 lei; Categoria C: 3.541,7 a 27 lei.